

a o řízení před nimi, tak ustanovení čl. XVI/1913, podle kterých podléhají kvalifikaci také cirk. učitelé na Slov. Jestliže vl. nař. č. 380/22 přes to nepoukázalo na ustanovení těchto zákonů o kvalifikaci, nýbrž výslovně v § 2 odst. 2 učinilo nárok na výpomoc závislým na školním působení, jež bylo shledáno stát. orgány dozorčími aspoň uspokojivým a jestliže § 5 nař. toho rovněž výslovně dovolil poskytnouti aspoň sníženou výpomoc učitelům, jejichž působení školní bylo uznáno stát. orgány dozorčími méně uspokojivým; aniž učitel postíženému nepříznivým posudkem těchto orgánů poskytlo zvláštní obranný prostředek, pak nelze ustanovením těm rozuměti jinak, než že rozhodným pro nárok na výpomoc, resp. pro poskytnutí částečné výpomoci (§ 5) je jedině posudek příslušného orgánu dozorčího, t. j. škol. inspektora a že není třeba, aby před tím, než se výpomoc odepře, byl dotyčný učitel o posudku tom za účelem obrany zpraven. Bude na postíženém učiteli, aby ve stížnosti k nss proti výroku o odepření výpomoci provedl event. též své výtky proti onomu posudku.

V tomto případě je ze správních spisů patrné, že st-lovo školní působení bylo ve zprávě škol. inspektorátu v T. ze 14. března 1923, podané k provedení nařízení č. 380/22 označeno původně jako »dostatečné« a že byla tato známka dodatečně změněna na »méně uspokojivé«, aby odpovídala terminologii uvedeného nařízení. Má tedy nař. rozhodnutí, pokud se opírá o to, že působení st-lovo byl jen méně uspokojivé, dostatečnou oporu ve správních spisech a je tedy i uvedená námitka stížnosti bezdůvodná.

Námitka stížnosti, že důvodem, proč byla st-li odepřena výpomoc, bylo zahájení disc. řízení proti němu, je lichá, když žal. úřad svůj výrok neopřel o tento důvod, nýbrž výslovně jen o méně příznivé školské působení.

Stížnost nemůže se konečně dovolávati právem ani toho, že st-li nemůže býti odepřeno 50% výpomoci, když lze učiteli na plat sáhnouti jen po řádném disc. řízení a i to maximálně jen na 10% zákl. platu, poněvadž nař. č. 380/22 je speciální normou, jež dovoluje za podmínek v ní stanovených výpomoc jí poskytnutou odepřít zcela neb z části.

č. 6376.

Jazykové právo. — Školství. — Samospráva obecní. — Řízení před nss-em: * Stížnost obce podaná k nss-u do jazykové úpravy nápisu na budově státní střední školy je nepřijatelná.

(Nález ze dne 8. března 1927 č. 4482.)

V ě c: Městská obec T. proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. rada Rud. Neuhöfer) o nápis na budově něm. gymnasia v T.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: K dotazu ředitelství něm. gymnasia v T. sdělila zřř v Praze výnosem z 19. listopadu 1923 ředitelství, že vývěsné štíty jest provésti dvoujazyčně a to na prvním místě v jazyce státním a na druhém místě v jazyce německém. Opatřivi takovýto vývěsní štít, sdělilo ředi-

telství ústavu ob. úřadu v T., že mu bylo zšr-ou uloženo, připevniti na budově dvoujazyčný vývěsný štít, že štít ten došel, a žádalo měst. úřad, aby mu poslalo muže, který obstará odborně umístění štítu.

Městská obec T. podala na to do cit. výnosu zšr-y stížnost k min. škol., v níž mimo jiné uvedla, že nařízení zšr-y stran umístění dvojja-zyčného štítu na budově ústavu nemá v zákoně opory; budova je majet-kem obce, státní správa má najaté jen vnitřní místnosti, nemá však dis-posisičního práva stran fačady budovy; obec se proti umístění dvoujazyč-ného štítu ohražuje a nedopustí je.

Zšr předložila stížnost min. s návrhem na zamítnutí, poukazujíc na ustanovení § 1 bodu 1 a § 2 posl. odst. jaz. zák. Nař. výnosem schválilo min. zamítavý návrh zšr-y z důvodů v podání uvedených. Na to bylo měst. úřadu v T. ředitelstvím ústavu sděleno, že stížnost obce byla min. škol. zamítnuta se zřetelem na ustanovení § 1 bod 1 a § 2 posl. odst. zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb.

O stížnosti nss uvážil:

Podle tvrzení stěžující si obce, uvedeného již ve správním řízení a žal. úřadem nepopřehého, je budova něm. gymnasia t-ského vlastnic- tvím obce t-ské, od níž stát má budovu najatu. Poměr mezi obcí jako vlastníci budovy a státní správou jako nájemcem a uživatelem budovy spočívá tedy na smlouvě nájemní a je poměrem soukromoprávním. Po- kud tedy obec již v rekursu (i v nynější stížnosti) se brání proti naří- zenému umístění vývěsného štítu s dvojja-zyčným nápisem tím, že upírá státní správě disposiční právo s fačadou budovy, jde o spor v otázce soukromoprávní; v tomto směru nelze tudíž nař. výnosu přiznati povahu autoritativního rozhodnutí nebo opatření správního úřadu podle § 2 zák. o ss, nýbrž toliko povahu prohlášení smluvní strany soukromoprávní, a je tedy stížnost — pokud se opírá o nájemní poměr mezi obcí a státem — nepřípustnou podle §§ 2 a 3 a) zák. o ss.

Pokud však by bylo v nař. výnosu spatřovati »rozhodnutí nebo opa- tření správního úřadu« — t. j. autorativní a právní moci schopné zalo- žení nebo upravení určitého právního poměru — s hlediska práva jazy- kového, nelze stěžující si obec pokládati za legitimovanou ke stížnosti, neboť autoritativním výrokem žal. úřadu o jaz. stránce zevního označení stát. učiliště jako takovým nemohou býti dotčena subj. práva stěžující si obce, poněvadž výrok ten nedotýká se ani jaz. práva obce, zaručeného jí zák. jazykovým ve styku se stát. úřady, ani jaz. práv jiných subjektů právních, k jichž zastupování by obec po př. mohla býti povolána, ani konečně jinakých práv obce jakožto veřejnoprávní korporace nebo jako činitele veř. správy.

Č. 6377.

Státní zaměstnanci: Za dojíždění z dřívějšího působiště do nového působiště nemá přeložený státní zaměstnanec nároku na subst. diety, třebas pro nedostatek bytů v novém působišti bydlí dále v půso- bišti dřívějším.

(Nález ze dne 8. března 1927. č. 4485.)